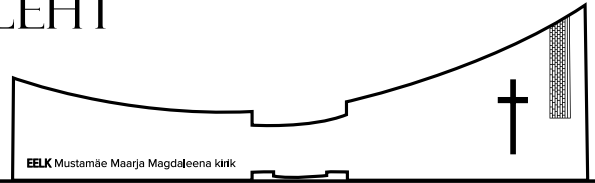

EELK MUSTAMÄE MAARJA MAGDALEENA KOGUDUSE AJALEHT

NR. 10 (71)
NOVEMBER 2024

MEILE USALDATUD PÜHAKODA

Tiina Klement

Septembri keskpaigast alates on meie kirikus elanud Taizé kloostri vennad ning noored vabatahtlikud Saksamaalt, Boliiviast ja Eestist, et valmistada ette Euroopa noorte aastavahetuse kokkutulekut ja palvetada meie kirikute ning rahva pärast. Minu jaoks on olnud suur õnnistus koos Taizé vendade ja noortega peaaegu iga päev koos palves olla.

Need palvused on väga lihtsad: laulame mõned Taizé laulud, loeme paar piiblisalmi ja oleme siis vaikselt Jumala ees. Just selles lihtsas vaiksuses olemises ja koos ristiga poole vaatamises peitub Taizé palvuste võlu ja vägi. Me õpime niimoodi kuulama Jumala häält, nagu seda tegi kord Eelija, kes avastas Issanda kohalolu vaiksuses tuulesahinas. Tunnen, kuidas niimoodi ühiselt palves olles saavad hing ja vaim toidetud sügavuti.

Kui palvusel olivad on lahkunud, istun vahel veel mõne minuti kirikusaalis ja mõtlen, kui imeliselt on Issand kõik seadnud! Kui kirik sai pühitsetud ja avatud, oli minu kõige suurem igatsus, et pühakoda ei jääks tühjalt seisma, vaid see täituks palvete ja inimestega.

Pühapäeviti toimuvad küll regulaarsed jumalateenistused ja reede õhtuti Taizé palvused, kuid seda on liiga vähe selle suure hoone jaoks.

Pühakiri kutsub meid lakkamatule palvele. Näiteks kirjutab apostel Paulus tessalooniklastele: "Rõõmustage alati, palvetage lakkamatult, tänage kõige eest – sest see on, mida Jumal teilt tahab Jeesuses Kristuses!" 1Ts 5:16-18

Nüüd saatiski Jumal meile kirikusse elama inimesed, kes on oma elu pühendanud palvetamisele ja teiste teenimisele. Kirikus toimuvad palvused mitu korda päevas.

Lisaks kutsuvad Taizé vennad iga päev mõne külalise endaga koos lõunat sööma. Toidulauas istub tihti kuni viisteist inimest ja ka juhuslik sisseastuja ei lahku tühja kõhuga. Niimoodi õnnistavad Taizé vennad ja vabatahtlikud sisse ka meie noorteruumid palvete ja külalislahkusega. Ma väga loodan, et meiegi suudame igaüks näidata üles külalislahkust ja avada aastavahetusel oma koduüksed mõnele noorele palverändurile Euroopast. Heebrea kirjas 13:2 on

kirjutatud: "Ärge unustage külalislahkust, sest selle läbi on mõned ise seda aimamata võtnud külalistena vastu ingleid".

Taizé kogukond jääb meie kirikusse elama kuni jaanuari keskpaigani. Nende peamine ülesanne on küll noorte kokkutuleku ettevalmistamine ja korraldamine, kuid meie koguduse jaoks on nende siinviibimisel veelgi sügavam tähendus. Ma arvan, et Jumal on saatnud nad siia kirikusse, et pühitseda see koda tõeliseks palvepaigaks, kus paljud saavad näha Issandat ja tunda tema väge. Kui üks Taizé vendadest esimest korda aasta alguses meie kirikusaali astus, siis esimene asi, mida ta ütles, oli: see hoone vajab palveid. Tegelikult vajab palveid iga kodu, sest palvetega me muudame oma eluaseme pühaks paigaks.

Praegu aitavad kirikut täita palvetega Taizé vennad, kuid Jumal on usaldanud selle pühakoja meie kätte, kes me oleme siia kogudusse tulnud. Keegi meist pole tulnud asjata ja ükski meist pole siia sattunud juhuslikult. Jeesus ise on meid kõiki kutsunud endale järgnema ja ehitama Jumalariiki just selles pühakojas siin Mustamäel. See on püha kutse ja eesõigus.

Jeesus ütleb: "Otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis antakse teile kõike muud pealegi!" Mt 6:31.

23. novembril täitub 14 aastat koguduse ametlikust asutamisest ja 16 aastat sellest, mil sai alguse koguduse rajamine Mustamäele. See on olnud raske, kuid rõõmus ja õnnistatud teekond. Meie palverännak aga jätkub, sest kogudus peab kasvama ja hea sõnum Jumala armastusest jõudma igasse kodusse Mustamäel. Kutsun koguduse sünnipäeva eel iga koguduseliiget uuendama oma ristimis- ja leeritootust: ütlema oma südames, et „sina, Jeesus Kristus, oled minu Jumal ja minu Issand, ma tahan sulle järgneda“. Teiseks: võtkem aega, et osa võtta jumalateenistustest ja pühast armulauast. Ja kolmandaks, toetame kogudust regulaarselt ka oma rahaga! Kõike seda tehes sa võid mõelda, et annad justkui kolm kingitust oma kogudusele – tegelikult teed sa aga sellega kõige suurema kingituse iseendale, sest kes jumalariiki ülesehitamisse panustab, tema elu ei lagune.

JÕULUMUUSIKAL "VALGUS VALGUSES" TULEB TAAS

tekst Jaana Maria Unga, fotod Tuuli Korsar

2021. aastal esmakordselt täissaalile etendunud jõulumuusikal "Valgus Valguses" tuleb selle aasta jõuludel uuesti lavale. Kahel järjestikusel aastal paljude vaatajate südamed võitnud muusikal jäi 2023. aastal rahaliste vahendite puudumise tõttu vahele ning selle asemel laulis Misjonikoor linti imelise muusikavideo talvisel Mustamäe kiriku siseõuel, kus kõlas etendusest tuttav laul ning osalesid suured ja väikesed muusikalisõbrad. 2024. aastal püüame lavaloo taas välja tuua selle tuntud headuses, ent hetkel tundub, et see aasta jääb ka väärikaks viimaseks hooajaks.

Jõulumuusikali helikeele ja laulud on seadnud Misjonikoori dirigent ja andekas helilooja Maarja Vardja. Libreto kirjutas koguduse juhatuse esinaine Jaana Maria Unga. Kõlavad juba tuntud lood Misjonikoori ja selle solistide esituses. Kuulda saab suuri ülistuslaule, nii õrnu unelaulu kui ka rütmikaid tantsuviise, samuti südantsoojendavaid armastusmeloodiaid. Kindel on see, et muusikali lahkudes jäävad laulud ja helid veel kaua hinges kumisema ning loodetavasti saadavad kuulajaid kogu jõuluaja.

Lisaks Misjonikoorile ja selle solistidele on laval tuntud headuses Teet Rasmus Kaur ja Jüri Liiva vastavalt ingel Gabrieli ja Joosepi rollides. Maarja osa täidab sel aastal kauni häälega noor laulja Johanna Marie Mäeväli, kelle jaoks see roll on esimene suurem lavatöö. Lisaks põhisolistidele astuvad etenduses lavale kolm kuningat, karjased, Petlemma naised ning loomulikult peaosades kolm inglilast, keda etendavad Olesja, Madli ja Maarelee.

Millest muusikal seekord räägib? Inglilapsed on suuremaks sirgunud ning jutud on uued,

aga õppetunnid siiski samad. Võime kaasa elada kõigile olulistele jõululoo sündmustele, nagu Maarja ettekuulutus, teekond Petlemma, Jeesuse sünd, kuulutamine karjastele väljal ning kolme kuninga teekond söime ette. Muusikali lõpus saame vaatajatena ka ise rohkem valgust enda ümber ja sees märgata ning seda advendiajal teistelegi jagada.

Muusikal etendub laupäeval, **7. detsembril** kahel korral, **kell 15** ja **kell 18**. Sisepääs on vaba annetusega ja korjandust kasutame lava ning heli- ja valgustehnika eest tasumiseks. Oleme väga õnnistatud, et kõik osalejad panustavad vabatahtlikult, kuid vägeva ja meeldejääva etenduse andmiseks vajame vaatajate toetust.

Loodame, et muusikal "Valgus Valguses" annab advendiajale kauni alguse ning jätab sooja mälestuse iga vaataja südamesse.

Jõulumuusikal

Viimased etendused!

VALGUS VALGUSES

Laupäeval, 7. detsembril kell 15 ja kell 18

EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kirikus
Kiili 9, Tallinn

Johanna Marie Mäeväli, Jüri Liiva, Teet Rasmus Kaur, Misjonikoor jt

Sisepääs vaba annetusega.

Misjonikoor MAGDA MALLONIPUUD

USALDUSE PALVERÄNNAK ELULEIVAGA

Tekst ja fotod Marilin Pärna

8. oktoobril korraldasime Mustamäe kirikus selle hooaja esimese Eluleiva-ürituse. Taizé-aastast lähtuvalt palusime külaliseks vend Luci Taizé kloostrist, kes rääkis usalduse palverännaku teemal.

Õhtust ei puudunud ka muusika ning üheskoos sai lauldud mitmeid Taizé laule Maarja Vardja juhendamisel. Toidulaua proovime katta alati vastavalt teemale ning seekord oli toit lihtne nagu palverännakule kohane - kosutav läätsesupp, leib petersellivõiga, aastaajale kohaselt lihtne õunakook, küpsised moosiga ning juurde eestimaine taimetee. Õhtu lõppedes said kõik laudkonnad omavahel arutleda etteantud küsimuste üle külalislahkuse ja usalduse teemal. See oli tore kogemus jagamiseks, sest omavahel vestlema sattusid väga erinevad ja ka teineteisele võõrad inimesed. Et kogu põnev jutt kõigi kohalolijateni ikka jõuaks, siis selleks oli kutsutud tõlkima Maris Kuldkepp.

Meie külaline alustas teema lahkamist läbi Vana Testamendi lugude, kust selgus, et Aabrahami võib pidada palverännakute isaks, kes asus oma rahvaga usus ja lootuses pikale teekonnale. Üks kõige meeldejäävamaid hetki sellest õhtust oli kindlasti see, kui vend Luc võrdles palverännakut väikelapse esimeste sammudega. Ta küsis kohalolijailt, mida on selle jaoks vaja, et laps saaks oma esimesed sammud

teha. Pakuti väga erinevaid variante: laps vajab jalgu, lihaseid, luid, aluspinda, tahet ja paljut muud. Kuid kõige tähtsam vajadus esimeste sammude tegemisel on usaldus! Nagu palverännakugi puhul on meil vaja kedagi teist, keda usaldada, kedagi, kes julgustab neid samme tegema. Mitmesuguste näidete kaudu jõudis vend Luc ka aastavahetusel ees seisva Euroopa noortekohtumiseni, kus palverändurid peavad maha jätma kõik enda jaoks turvalise - oma kodu, pere - ja usaldama endid võõras riigis enda jaoks võõraste inimeste kodudesse. Niisamuti peavad eestlased avama oma koduüksed täiesti võõrastele inimestele, pakkudes neile oma külalislahkust ja kodusoojust. See kõik saabki toimida ainult tänu usaldusele.

Kas sina oled valmis usaldama ja olema usaldatud eelseisval aastavahetusel?

JUHATUSE ESIMEESTE KONVERENTS NELIJÄRVEL

Jaana Maria Unga

11.-12. oktoobril toimus kaunis Nelijärve puhkekeskuses iga-aastane koguduse juhatuse esimeeste konverents. Osalesin sel aastal esimest korda, sest uute valimiste eel ei tea, kas sellist võimalust enam tuleb.

Seekord jagunesid päevad praktiliste ning üldharivate teemade vahel. Reedel sai kuulata ettekannet Päästeteenistuse esindajalt, kes soovitas teha ametiga koostööd ning küsida spetsialistidelt nõu ning ka võimalusi õppusteks. "Kutsuge päästemeeskond enda juurde, nad tulevad rõõmuga nõu andma," kõlas vajalik üleskutse. Ettekande lõpus tõdeti, et kõige õigem evakatsioon oleks siiski taevasse.

Järgmine vajalik teema puudutas tööohutust ja töökeskkonda, mille reegleid tuleb igal kogudusel järgida, kus töötab vähemalt üks töölepinguga töötaja. Soovitusi tasub tähele panna ka muude lepinguvormidega töötajatel ning vabatahtlikel, sest õnnetus ei hüüa tülles. Juba praegu on kogudustel vajalik koostada tööohutust ja -keskkonda puudutavad eeskirjad ning tutvustada neid koguduses töötavatele inimestele. Lisaks rääkis EELK kantsler Ülle Keel dokumendihaldusest ning selle korraldusest koguduses.

Reedeõhtuse meelelahutuse pakkus Nõo kiriku meesansambel isamaalise luule ja lauludega.

Laupäeva hommik oli murede jagamise aeg ning

esmajoones toodi esile koguduse juhatuse ja vaimulike head ja läbipaistvat koostöövajadust ning juhatuse esimeeste ameti hindamist tasustamise kaudu. Koguduste esimehed, kellel oli halduse või majanduses alal ametikoht, olid kirikute juures ka igapäevaselt tegusamad ning koostöö koguduse vaimulikuga sujus paremini.

Päeva teises osas tutvustasid eesti õigeusu kiriku preester isa Aleksander Sarapik, katoliku kiriku piiskop Philippe Jourdan ning baptistikiriku vanempastor Siim Teekel oma koguduste elu ja tegemisi. Oleviste elukorraldusest rääkides kerkis kuulajate seast küsimus kümnise maksmisest, millele Siim Teekel andis mitmete näidete abil hea vastuse: ei ole oluline, mitu osa sa oma sissetulekust Jumalale annad, aga kui annad, siis tee see kokkulepe sinu ja Jumala vahel ning pea sellest kinni! Kui iseennast võid ümber veenda, siis Jumalaga tehtud lepingust nii lihtne taganeda ei ole. Võib-olla on see hea soovitus ka lehelugejale, kes pole veel kogudusele liikmeannetust teinud või ei ole otsustanud, milline see panus igakuiselt võiks olla.

Õhtu lõppes hääletustulemuste väljakuulutamisega - aasta juhatuse esimeheks valiti Ülle Gunin Püha Vaimu kogudusest. Õhtusöögilauas sai veel viimased kogemused jagatud Kaarli, Paide ning Rapla koguduste juhatuse esimeestega ning oligi aeg teadmised kokku pakkida ning Tallinnasse naasta.

LEINAV KIRIKUPINK

PÜHAPÄEVAMÕTISKLUS VIIE LOOKESEGA MINU ELUST

Ester Lepik

... ja /Jeesus/ läks oma harjumist mööda hingamispäeval kogudusekotta... (Luuka 4:16)

1. lugu. Pühapäeva hommik.

Lülitan raadio sisse. Sealt kostab kohe reibas laul „On pühapäev tore päev – tore päev, siis isa töölt koju jääb – koju jääb...” Kogu pere virgub ja jääb ootama hommikusööki. Seda valmistades liigub mu mõte äkitselt kiriku peale. Käisin ju lapsena pühapäevakoolis ja teismelisena igal pühapäeval jumalateenistusel. Nüüd olen pereema, käin tööl, minu kirikupink on aga leinas, sest jõuan sinna väga harva. Pole lihtsalt aega! Aeg ise on ka väga muutunud. Pühapäevakoolid on keelatud, koolides ateistlik kasvatus. Usust räägime ainult kodus, sedagi mitte iga päev.

Panen nüüd mõttes kirja kõik selle päeva toimetused – neid jätkub hilisõhtuni. Lastega lähme täna loodusesse. Perega koos puhkepäeva veeta on võimalik väga mitmeti. Võib kas käia kinos, kontserdil, teatris, muuseumis, jalutamas jne. Seda me teemegi. Suvel ahvatlevad rannamõnud, talvel suusatamine ja kelgusõit. Kevadel ja sügisel käime loodust imetlemas, sageli Kadriorus, kus sügiseti on nii mõnus puudelt langenud lehtedes jalgedega sahistada. Käime ka külas ja meil on tihti külalisi. Kirikusse jõuame enamasti vaid suurteil pühadel, jõuluõhtutel kindlasti. Kirikud on siis rahvast täis, muul ajal pooltühjad. Näen seda siis, kui olen ikkagi ise sinna sattunud.

2. lugu. Aeg lendab...

Kaob nagu linnutiivul. Aastad muudkui vahelduvad, tuues kaasa uusi tuuli, mõnikord täis häid üllatusi.

EESTI ON NÜÜD JÄLLE VABA ja muutusteks valmis. Kirikud on rahvast tulvil, kusjuures eriti palju noori. Leeripühapäeval on raske leida vaba istekohta. Sellele vaatamata olen kohal.

Silman kirikus endisi õpetajaid, oma koolikaaslast ja kolleege. Tunnen end väga turvaliselt. Süda on rahul ja rõõmus nagu lapsel, kes jõudnud koju. Koduseid tegemisi on nüüdki palju, ent minu pühapäev kuulub Jumalale. Mu koht on kirikupingis. Ja olen õnnelik.

3. lugu. Möödub mõni aasta.

Pühapäeval kirikus istudes näen, et pinkidel on taas palju vabu kohti. Kuhu see rahvas, need noored kadusid? Ja miks? Mis on neist küll saanud?

Ise olen nüüd lesk. Lastel kõigil oma pered. Nad elavad omaette. Mul vaba aega jagub. Käin pühapäeviti Tallinna erinevates kirikutes, otsides omale kogudust, sest mu kodukogudus on endiselt Haapsalus. Vajan uusi sõpru, kogudusekaaslasti ja osadust. Käin ja otsin. Ühel päeval tulebki lahendus.

4. lugu. Mustamäel.

Kuulen Pereraadiost, et Mustamäele rajatakse luterlikku kogudust. Lähen kohale ja leiangi otsitu. Kogudus on veel loomisjärgus, väike, ent sõbralik, üksmeelne, hooliv. Tunnen end õnneliku ja armastatuna. Täna Jumalat, et mul ongi nüüd uued, tõelised sõbrad ja igatsetud osadus. Oleme sageli koos, üksteisele toeks ning rõõmustame iga inimese üle, kes tuleb kirikusse. Minule endale on pühapäevane kohalolek reegel, sest

tunnen selleks suurt vajadust. Puudun väga harva.

5. lugu. Jälle on pühapäev.

Olen kodus, sest tervis pole kahjuks enam kiita. Puudub tasakaal, kuulmine ja nägemine on väga viletsad, kõrvus kohiseb, rinnus pistab, vererõhk tantsib üles-alla, jalad ei taha hästi kanda, pole jõudu, sest olen nüüd VANA. Kirikusse jõuan

haruharva, sedagi ainult teiste abil. Lohutuseks on olemas Pereraadio, kust tuleb pühapäeviti ülekandeid mitme koguduse teenistusest. Lisaks veel kristlik teleprogramm TV7. Olen väga tänulik, et tänapäeval on olemas selline võimalus. Kasutan seda pidevalt. Siiski ei asenda see kodukogudust. Pole sama – POLE SEE, POLE SEE. Puudub vahetu kontakt. Jääb puudu ühislaulust ja -palvest, kellegi naeratusest, soojast käepigistusest, kallistusest, julgustavast sõnast, eelkõige muidugi armulauast.

Mul on sügavalt kahju igast pühapäevast, mis jäi omal ajal kasutamata ning minu koht kirikupingis mind leinama.

Loe Heebr 10:25

Foto: Stefan Kunze, Unsplash

IGAVIKUPÜHAPÄEV

Ülle Reimann

Kirikuaasta viimast pühapäeva tuntakse meie kirikukalendri järgi kui igavikupüha ning kuningas Kristuse püha. Vanema traditsiooni järgi kutsutakse seda ka surnute mälestuspühaks ehk surnutepühaks. Tavaliselt peetakse kirikupühi kõikides kristlikes kirikutes, kuigi teinekord erineval ajal ja viisil. Huvitaval kombel peetakse igavikupüha ainult luterlikus kirikus ning see jääb pühapäevale enne advendiaega. Seda püha hakati pidama aastal 1816 Preisimaa kuningas Friedrich Wilhelm III algatusel. Igavikupüha on seega sündinud luterliku kiriku rüpes. 1937. aastal oli igavikupüha Eesti Vabariigis isegi riigipüha.

Sel päeval meenutatakse küll lahkunuid ning muinaseestlastele oli omane austada oma surnud esivanemaid, meie rahvakalendris aga niisugust püha ei tunta. Esivanematekultusest leiame jälgi sügise hingedeaja pidamisest, mis on läbi põimunud kristliku kalendriga ning mis jääb kusagile mihkkipäeva ja hingedepäeva vahele, kuid võib ulatuda mardipäevani või isegi jõuludeni.

Kas me nimetame seda pühapäeva enne advendiaega igavikupühapäevaks, kuningas Kristuse pühaks või surnutepühaks, on igavikupühapäeva keskne sõnum alati kõige lõpp, mis on samaaegselt millegi uue algus. Kõigel on selles maailmas algus. Jumal on loonud maailma. Iga inimese elutee algab sünniga siia maailma. Samas tähistab igavikupühapäev kõige lõppu. Selle pühapäevaga lõppeb kirikuaasta, et anda teed taas järgmisele aastaringile, mis algab 1. adventiga. Maailm, milles me elame, pole samuti igavene. Ka inimese maisel elul selles maailmas on lõpp, kuid samas on see kristliku usu kohaselt üks hoopis teistsugusesse ellu. Seepärast on oluline, kuidas me oma elu praegu elame.

Igavikupühapäeval heidame oma pilgu möödunule, meenutame neid lähedasi, kes meie hulgast lahkunud. Samas vaatame lootusrikkalt ka tulevikku, eelseisvale uuele kirikuaastale, peagi saabuvale uuele kalendriaastale, aga ka enda elule. Iga uskliku inimese jaoks pole maise elu lõpp kõige lõpp, vaid otsekui uus algus igaveses elus koos Kristusega. Jeesus Kristus on töötanud anda igavese elu neile, kes Temasse usuvad ning Talle järgnevad.

Igavikupühapäeval loetakse kindlasti evangeeliumi rahvaste

kohtust (Mt 25: 31-46). Kristus, taeva ja maa Issand, tuleb oma kirkuses kui kuningas koos pühade inglitega, Tema ette kogutakse kõik rahvad ning tema eraldab nad kas oma vasakule või paremale käele. Paremal käel olivad kuulutatatakse õigeks ning pääsevad igavesse ellu. Nad on armastanud, hoolinud, aidanud. Kuningas ütleb neile „Tõesti, ma ütlen teile, mida te iganes olete teinud kellele tahes mu kõige pisematest vendadest, seda te olete teinud mulle.” (Mt 25:40).

Vasakul käel olijatega on lugu vastupidine. Nemad on jätnud tegemata, mida oleks pidanud, pole hoolinud ega aidanud. Vaevalt, et keegi meist kohtuotsuse kohaselt sooviks jääda Issanda vasakule käele.

Meil on aega järele mõelda, mida peaksime tegema teisiti või paremini, et Kristuse tules oleksime nende hulgas, kes pärivad igavese elu.

Praegune aeg on võimalus meelt parandada, tulla Jumala juurde ning käia oma eluteed Kristuse õpetuse valguses. Igavikupühapäev tuletab igale inimesele meelde, et meie käesoleval hetkel on igavikuline tähendus ning seetõttu on kõik igapäeva valikud väga olulised. Jeesus ei taha oma kuulajaid selle tähendamissõnaga hirmutada, vaid juhatada teele, mis on õnnistatud. Ta kutsub meid märkama, hoolima ja aitama, kõiki ja kõike armastusega kohtlema.

Igavikupühapäeval on viimased 14 aastat meie koguduse jaoks olnud eriline tähendus. Koguduse sünnipäev on 23. novembril, nii et igavikupühapäeval tähistame peaaegu alati ka koguduse sünnipäeva. Koguduse uus aastaring algab alati koos uue kirikuaastaga, õigupoolest veidi varemgi. Igavikupühapäevas on meie jaoks alati koos lõpp ja algus, lein ja rõõm, eilne ja homme. Päeval, mil loeme evangeeliumi rahvaste kohtust, saame tähistada ka Mustamäele saabunud suurt õnnistust ning uut algust - Mustamäe kogudust ja kirikut.

Foto: Jaana Maria Unga

EESTI AJALUGU TUNNI AJAGA

kultuurielamusi vahendab Imbi Arro

Kui jõudsime Viimsi Artiumi *blackbox*'i ukse taha, vaatas publikuteenindaja meile otsa ja ütles viisakalt naeratades, et Valgre laulude õhtu toimub teisel pool, suures saalis. Tagasihoidlikult tunnistasime, et ei, me ei ajanud segamini, tulimegi just siia, vaatama armastatud klounide Piip ja Tuut etteastet. Tõsi, meil kummalgi polnud kaasas lapselapsi ega saanud ka meid endid 60 aastat nooremaks pidada. "No see on hea valik!" kinnitas publikuteenindaja rõõmsalt.

Hea valik see tõesti oligi.

Piip (Haide Männamäe) ja Tuut (Toomas Tross) ei vaja vist tutvustamist. See andekas näitlejatepaar on juba rohkem kui 20 aasta jooksul toonud head tuju oma publikule, kellest suurem osa – ent siiski mitte kõik – on lapsed.

Selle õhtu etenduse pealkiri oli "Ajajalus", mis pidi sobima vaatamiseks peredele ja lastele alates 3. eluaastast. Ilma ühegi sõnata etendatakse lugu Eestimaa ajaloost läbi aastatuhandete. Tegijate endi sõnul on tegemist küll pigem looga inimesest ja olemisest kui otseselt ajaloost. Siiski on andekalt ja humoorikalt mängitud kahe inimese retkes läbi aastatuhandete täiesti äratuntavad meie ajaloo etapid. Publikuks istuvad enamjaolt algklasside lapsed, ent oskuslikult kokkupandud ja meisterlikult ettekantud etendus on nauditav igas vanuses vaatajale. Lapsed saavad naerda

näitlejate koomiliste ja ilmekate liigutuste, miimika ja hääliitsuste peale, täiskasvanud näevad enamat.

Noore maa peale ilmuvad kusagilt esimesed inimesed – Piip ja Tuut, kes hakkavad siin elama. Nad õpivad kasutama tuld, püüdma kärbsed ja korjama õunu köhutäiteks. Kolmandaks tegelaseks võib pidada järi, mis täidab laval mitmesuguseid rolle. Paraku tahab mingi jõud seda järi alatasa varastada. Selle tagasi saamiseks tuleb pidada lahinguidki. Kogu naastes tuuakse kaasa kord rist, kord raamat. Etenduses on ka kurblikke ja liigutavaid stseene, mis võivad pisaragi silma kiskuda. Lugu jõuab välja tänaseni, tehnoloogia üha kiirema arengu aega. Tulevik on teadmata, aga seni kuni inimesed suudavad nalja teha ja naerda, on lootust!

Miks valisin seekordseks kultuurielamuse jagamiseks just selle loo? Sellepärast, et tahtsin lõpulauseks kirjutada: lubage endale veidi lapsemeelsust!

TÄNU- JA EESTPALVED

Teie niuded olgu võõtatud ja lambid põlegu! Lk 12:35

TÄNUPALVED

Hea Taevane Isa!

Me täname Sind usu, lootuse ja armastuse ning igavese elu eest, mida Sa igale inimesele tahad anda. Täname Sind armastuse eest, mida sa inimkonna ajaloos oled näidanud ning millega igas päevas meid enda juurde kutsud, juhataid ning samm-sammult igavese elu poole juhataid!

Tänu Sulle kõikide kallite inimeste eest, kellega Sa meid meie eluteel kokku oled viinud. Tänu sulle perekonna eest, kõikide õdede-vendade eest, kellega üheskoos Sind teenida saame. Tänu Sulle, et Sa oma Püha Vaimuga meie elu muudad, meid hoiad, kannad, juhataid ja õpetad!

PALVE

Issand, meie Lunastaja, Sina oled kõikide aegade valitseja, taevane kuningas, kellele alluvad kõik väed ja võimud. Sinu riigi saabumist ei saa keegi takistada. Aita meil elada selles veendumuses ja usus Sinu töötuste täitumisse.

EESTPALVED

Armas Jumal!

Palume, et Sa avaksid inimeste südamed siin Eestimaal usule ning silmad nägemaks Sinu kohalolu ning armastust kõiges! Luba Taizé aastavahetuse noortekohtumisel saada õnnistuseks Eesti noortele ning kogu meie maale ja rahvale. Õnnista Taizé Tallinna tiimi tööd!

Me palume õnnistust ja Sinu juhtimist meie eestpalvekogudusele Kambjas, kõigile koguduse töötajatele ja koguduse õpetajale!

Me palume Sinu kätte Mustamäe koguduse, töötajad ning vaimulikud. Palume Sinu kindlat juhatust meile kõigile igasse päeva!

Toome eestpalves Sinu ette kõik need, kes on haiged, kes tunnevad üksindust, kes on kaotanud lootuse tulevikuks. Laota oma tervendavad käed nende ja nende elu üle ning aita meil neid leida, märgata ning nendeni jõuda!

PS! Kui koged Jumala vastust oma palvetele, siis palun jaga oma TÄNUPALVEID siin ajalehes, et julgustada teisi. Samuti võid julgelt saata oma EESTPALVESOOVE, et ka teised koguduse liikmed saaksid sinu eest palvetada.

MUSTAMÄE NOORED TAIZÉ RÜTMIS

Maris Kuldkepp

Oktoobrikuus ei ole Mustamäel korralisi ega tavapäraseid noorteõhtuid olnud. Elame sel sügistalvel Taizé aastavahetuse noortekohtumise rütmis ja seega on meie noored võinud osa saada meie ruumides toimuvatest üritustest, mille nimi on “Food for Thought” ehk “Mõttekoht”.

Kuigi ürituse peamine eesmärk on tutvustada aastavahetusel toimuvat ainulaadset noorte kristlaste üritust, siis toimub alguses alati piiblitund ja arutelu väiksemates rühmades, seejärel saab ühiselt süüa, näidatakse noortekohtumise promovideot ja kutsutakse üles hakkama kas vabatahtlikuks või külalispereks osalejatele. Ürituse lõpetab alati Taizé ühispalvus.

Piiblitunni teeb iga kord erinev inimene. Esimesel korral, 5. oktoobril tegi selle Boliivia vabatahtlik Ismael ja teemaks valis ta inimlikud kahtlused ning nende ületamise. Teisel korral, 19. oktoobril juhtis piiblitundi vend Simon prohvet Nehemja raamatu põhjal ja 26. oktoobril Natali teemal kristlik lootus 2. Korintose kirja 4. peatüki põhjal.

Inimesi koguneb minu suureks rõõmuks igale üritusele üha rohkem. Esimesel korral oli kohal 12 osalejat, kes kõik tuttavad inimesed ja väga teadlikud Taizést ning eesootavast sündmusest, teisel korral juba 20 (sinna tuldi spetsiaalselt kohale nii Pärnust kui ka Raplast) ja kolmandal korral samuti 20 ümber. Meie noored on jäänud ainsaks konstandiks, ülejäänud osalejad on olnud õnneks uued. Meie noored kutsuvad kogunemisele ka oma sõpru või klassikaaslasi.

19. oktoobril oli meil tegelikult plaanis ühisnoortekas koos Soome neidudega, kuid kutsusime nad hea meelega osa saama Taizé-üritusest. Enne seda oli meil tund ühist aega. Kuna juhtus olema soomeugri hõimupäev ja kuna Eesti ning Soome kujutavad endast “väikest” ja “suurt” venda, siis tegime väikesed arutelugrupid, et leida, mis on meie riikidel ühist või erinevat. Moodustasime neli gruppi, et igas oleks üks soomlane ja 2-3 eestlast.

Nagu arvata võis, siis kõlasid märksõnad nagu “saunaarmastus”, “sama hümni viis”, “blondid juuksed ja sinised silmad”, “lumine talv, kaunis loodus”, “sarnased keeled”, “töökus”, “jaanipäeva olulisus”, “demokraatia” ning “mõlemad riigid on korra võitnud Eurovisiooni”. Erinevustest toodi välja, et Soome rahvaarv on suurem, seal on rohkem mägesid, hinnete süsteem koolis on teine, leeriskäimise traditsioon erineb meie omast ja põhjanaabritel on riigikeel soome keele kõrval veel ka rootsi keel. Eestlaste seas on rahvatants ja laulupidude traditsioon tähtsal kohal ning rahvariided näevad hoopis teistmoodi välja. Lõpetuseks saime koos laulda, sest Soome noortejuhil Eveliinal oli kaasas kitarr ning neid olid harjutanud eesti keeles laulmist!

Foto: Maris Kuldkepp

Foto: Taizé vabatahtlik Ismael

Loodetavasti näeme neid taas aastavahetusel Tallinnas Taizé noortekohtumisel.

Novembrikuus on “Food for Thought” üritus plaanis 23. novembril. Soovitan hoida silma peal sotsiaalmeediakontol Taizé Tallinn, kust saab kõige uuema info nii selle kui ka muude tegevuste kohta.

KUUKAVA NOVEMBER 2024

Jumalateenistus armulauaga

NOVEMBRIS pühapäeviti kell 15

DETSEMBRIS pühapäeviti kell 12 (29.12 kell 11)

TÄHELEPANU! DETSEMBRIS ON ARMULAUAGA JUMALATEENISTUSEL UUS AEG **KELL 12**, PÄRASTLÖUNAST TEENISTUST EI TOIMU!

KOGUDUSES TOIMUB:

- L 02.11 kell 10-15.30 Misjonifoorumi õpikogukond (eelregistreerimisega)
- L 02.11 kell 17 Segakoor Nooruse kontsert "Mõni vaikselt lausunud sõna..." (sissepääs vaba annetusega)
- L 09.11 kell 19 Keelpillikvarteti M4gnet kontsert (piletitega)
- N 21.11 kell 12 Elurõõmsad ja tegusad
- L 23.11 kell 17-20.30 Kohtumisõhtu noortele "Food for thought"

Palvused Taizé lauludega E-R kell 12.30 ja reedeti kell 19.

Eine Piibli ja palvega teisipäeviti kell 12.30 Taizé palvus, selle järgneb kerge eine ja koristamine.

- 01.11 Christoffer Reintam
03.11 Carola Alliste
05.11 Madli Lilliorq
08.11 Jekaterina Udovitšenko
12.11 Adrian-Esben Arro
13.11 Adeele Koppelmann
13.11 Aliide Tamm
17.11 Tuule-Liis Türner
24.11 Aave Rebane
24.11 Tambet Kattel
30.11 Sirje Noormets

HEA KOGUDUSE LIIGE!

Palun vaata üle, kas sinu LIIKMEANNETUS on 2024. aasta eest juba tasutud!

Kõige lihtsam viis on teha PÜSIANNETUS, mis läheb kontolt maha igakuiselt.

Väga mugav on ülekanne teha kodulehel etteantud vormi teel:

<https://mustamae.eelk.ee/kontakt/annetused/>

Soovitav igakuine liikmeannetuse suurus on 1-10% kuu sissetulekust. Täname iga annetajat, sest ainult tänu teile saab Mustamäe koguduses töö toimuda!

Registreeri end: taizetallinn.ee

2+2m

TAIZÉ Tallinn
28-12-2024 - 01-01-2025

Majuta Euroopa noori!

Tallinn

VAIMULIKE KÕNETUNNID KOKKULEPPEL:

TIINA KLEMENT – koguduse õpetaja; e-post: tiina.klement@eelk.ee; tel: 5373 0718

ÜLLE REIMANN – koguduse diakon; e-post: mustamae.kogudus@gmail.com; tel: 5664 6029

IMBI ARRO – diakon emeeritus; e-post: imbiarro@gmail.com; tel: 551 7970

Noortetöö juhendaja **Maris Kuldkepp** – e-post: kepamaris@hotmail.com; tel: 5672 6863

Kantor ja Misjonikoori juhataja **Maarja Vardja** – e-post: maarjavardja@gmail.com

(Liikme)annetused:

Annetuse saaja: EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kogudus

Luminor pank, konto: EE311700017002962090 või LHV pank, konto: EE757700771000677814

Luminor pank, konto: EE241700017003221206 (**Mustamäele kiriku ehitamise heaks**)

Koduleht: mustamae.eelk.ee

E-post: Mustamae@eelk.ee ja mustamae.kogudus@gmail.com

Koguduse aadress: Kiili 9, Tallinn 13423

Magda Misjonipood: magdamisjonipood.ee; [Facebook.com/magdapood](https://www.facebook.com/magdapood)

Ajalehe toimkond: kujundaja **Jaana Maria Unga**, keeletoimetaja **Auli Tohv**